

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΟΥ ΟΠΙΟΥ.

Συνέχεια καὶ τέλος. Ἰδε Σελ. 1-2.

Ὁ ΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΟΣ Ἄγγλος Δαυὶς, ὅστις ἐδημοσίευσε πόνημά τι περὶ τῶν Σινῶν, λέγει ὅτι τὸ ὄπιον ὑπῆρξε πάντοτε ἀπηγορευμένον εἰς τὴν Κίναν· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα φαίνεται ὅτι δὲν ἔχει οὕτως. Ἐξ ἐναντίας, μέχρι τοῦ τέλους τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος ἦτο νόμιμος κλάδος ἐμπορίου, ἀπαγορευτικοὶ δὲ κανονισμοὶ ἐξεδόθησαν πρῶτον ἐν ἔτει 1796. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης κατέστη λαθρεμπόριον, καὶ μ' ὄλον τοῦτο ἐν διαστήματι τεσσαράκοντα πέντε ἐνιαυτῶν ἢ ἐν Κίνα ἀνάλωσις τοῦ Ἰνδικοῦ ὀπίου ἀνέβη ἀπὸ 1000 εἰς περίπου 27,000 κιβωτίων κατ' ἔτος. Τὸ ὄπιον συνίστα περὶ τὸ ἥμισυ τῆς ὀλικῆς ἀξίας τῶν εἰς Καντῶνα καὶ Λιντίν εἰσαγομένων Βρετανικῶν ἐμπορευμάτων, τὸ δὲ τεί ἀπέτελει ἥττον τοῦ ἡμίσεως τῶν ἐκ τῆς Κίνας διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἐξαγομένων· τούτέστιν, ἡ ἀξία τοῦ ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν πεμπομένου εἰς τὴν Κίναν ὀπίου ὑπερέβαινε τὴν ἀξίαν τοῦ ἐκεῖθεν παρὰ τῶν αὐτῶν λαμβανομένου τεῖου. Τοῦτο δεικνύεται εἰς πίνακα ἐν τῷ πονηματίῳ τοῦ κυρίου Δαυὶς·—

Εἰσαγωγήμα τοῦ 1833.		Ἐξαγωγήμα τοῦ 1833.	
	Δίστηλα.		Δίστηλα.
Ἄπιο	11,618,617	Τεῖ	9,133,749
Ἄλλα εἰσαγωγήμα	11,858,077	Ἄλλα εξαγωγήμα	11,309,521
	23,476,694		20,443,270

Μόνον ἡ παράδοξος διαφθορὰ τῶν Σινικῶν ἀρχῶν ἐμπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν τῶσον ταχεῖαν αὐξήσιν ἐμπορίου ἀπηγορευμένου ὑπὸ τῶν νόμων· ἀλλ' ἀποδεικνύεται ἐνταυτῷ πόσον δυσκόλως ἐνεργοῦνται κανονισμοὶ ἐναντίον τῶν ἔξεων καὶ κλίσεων τοῦ λαοῦ.

Τὸ Μάκαον* ἦτο κατ' ἀρχὰς τὸ κέντρον τῆς ἐμ-

* Τὸ Μάκαον, πόλις ἐπὶ νήσου ὁμωνύμου, κειμένης κατὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ ποταμοῦ τῆς Καντῶνας, ἦτον ἕως πρὸ μικροῦ τὸ μόνον κατάστημά, τὸ ὑπὸ Εὐρωπαϊῶν κατεχόμενον ἐν τῇ ἐπικρατεῖα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κίνας. Ἐθεμελιώθη δὲ ὑπὸ τῶν Πορτογάλων περὶ τὰ μέσα τῆς δεκάτης ἑκτῆς ἑκατονταετηρίδος, καὶ εἰσέτι δικιμένοι εἰς τὰς γειράς των· ἀλλὰ δὲν ἔχουσι κυριαρχικὴν δύναμιν· ἐκ τοῦ ἐναντίου, πληρόνουν ἐτησίως ἐνοίκιον τῆς γῆς, καὶ τὰ φρουρία των θεωροῦνται ἐκ διαλειμμάτων ὑπὸ στρατιωτικῶν μανδαρινῶν. Διατρίβει δὲ εἰς τὴν πόλιν καὶ πολιτικὸς μανδρινός ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κίνας, καὶ οἱ Σίνα καὶ κάτοικοι εἶναι ὅλως διόλου ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Μάκαῳ Πορτογάλων ἀναβαίνει εἰς 5,000, ὃ δὲ τῶν Σινῶν εἰς 30,000. Τὴν πόλιν ὑπερασπίζουσι διάφορα ὄχυρα φρουρία, καθωπλισμένα μὲ βαρῆα κανόνια, φρουρούμενα δὲ ὑπὸ ὀλιγαριθμῶν Πορτογάλων στρατιωτῶν, σπανίως ὑπερβαίνοντων τοὺς 250, ὅστινες ἀρχοῦνται ὑπὸ τοῦ Πορτογάλου κυβερνήτου. Οἱ Πορτογάλλοι ἔχουσι τελωνίον· οἱ δὲ Ἀγγλοὶ καὶ ἄλλα Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη ἐμπορεῖα εἰς τὸ Μάκαον. Περὶ τὰ τριάκοντα μίλια ἀνωτέρω τοῦ Μάκαου κεῖται τὸ βραχῶδες νησίον Λιντίν, ὅπου ἤραζον μέχρι τοῦ νῦν τὰ πολεμικὰ πλοῖα, μὴ συγχωρούμενα ὑπὸ τῶν Σινῶν νὰ προσβῶσι πλησιέστερον εἰς τὴν Καντῶνα. Τὰ δ' ἐμπορικὰ πλοῖα προσορμίζονται εἰς τὴν Χουαμπόαν, ὡς δεκαπέντε μίλια πρὸς βορρᾶν τῆς Λιντίν, καὶ δέκα μίλια κάτω τῶν ἐν Καντῶνι ξένων ἐμπορειῶν.

πορείας τοῦ ὀπίου· ἀλλ' ἐν ἔτει 1802, κατὰ συνέπειαν τῆς διαγωγῆς τῶν Πορτογάλων πρὸς τοὺς Βρετανούς, μετεφέρθη τὸ ἐμπόριον αὐτὸ εἰς τὴν νήσον Λιντίν. Ἐνταῦθα φυλάσσεται τὸ ὄπιον ἐναποταμιευμένον εἰς ἐνοπλά καράβια, καὶ παραδίδεται εἰς τοὺς Σίνας δι' ἐγγράφων διαταγῶν ἐκ τῆς Καντῶνας, ἀφοῦ λάβῃ τέλος ἢ πώλησις, καὶ μετρηθῶσι τὰ ἀργύρια.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν Κίναν εἰσαχθέντων κιβωτίων τοῦ ὀπίου, τὸ 1832, ἦτον 23,670, τῆς ὀλικῆς ἀξίας 15,338,160 διστήλων. Ἡ τιμὴ αὐτοῦ πρὸ χρόνων ἠλαττοῦτο, ἐνταυτῷ δὲ ἀνέβαινε ἢ εἰσαγομένη ποσότης. Ὁ κύριος Δαυὶς, γράφων κατὰ τὸ 1836, ἐκφράζεται τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἀνάβασις αὐτῆ εἶχε κάμει τοὺς Σίνας ὀλίγον τι προσεκτικωτέρους εἰς τὸ κωλύειν τὸ λαθρεμπόριον τοῦ ὀπίου. Ὁ ὑπάλληλος τῆς Σινικῆς κυβερνήσεως, ὁ συγγραφεὺς τὸ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ὑπόμνημα, ἐξ οὗ ἤδη κατεχωρήσαμεν μικρὸν ἀπόσπασμα, εἰδείξεν ὅτι «οἱ κατὰ τόπους διοικηταὶ ἐκδίδουσι προκηρύξεις, ἀπαγορεύοντες τὴν λαθραῖαν πώλησιν τοῦ ὀπίου, ἐν ᾧ καιρῷ οἱ συγγενεῖς καὶ γραμματεῖς καὶ θεράποντες των καπνίζουσιν αὐτὸ, ὡς καὶ πρότερον. Ἐπειτα, οἱ παράνομοι μεταπράται, προφασιζόμενοι τὴν ἀπαγόρευσιν, ὑψόνουσι τὴν τιμὴν. Οἱ δὲ περὶ τὴν ἀστυνομίαν, μιμούμενοι τοὺς εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα, ἀγοράζουσι λάθρα τὸ ὄπιον, ἀντὶ νὰ προσπαθῶσιν εἰς τὴν κατάπαυσιν τῆς χρήσεώς του· καὶ τοιοῦτοτρόπως ματαιοῦνται αἱ ἀπαγορεύσεις καὶ οἱ κανονισμοί.» Ἐν ἔτει 1833 παρεκινήθη ὁ αὐτοκράτωρ νὰ λάβῃ νέα τινὰ μέτρα πρὸς χαλίνωσιν τῆς τοῦ ὀπίου εἰσαγωγῆς, προσδιορίζων παντοίας ποινὰς εἰς τὰς διαφόρους τῶν πταιστῶν κλάσεις. «Οἱ ἀγοράζοντες καὶ καπνίζοντες τὸ ὄπιον ἄς παιδεύωνται μὲ ἑκατὸν πληγὰς, καὶ ἄς προσηλόνωνται δύο μῆνας εἰς τὸ τιμωρητικὸν στροφεῖον (plor). Ἄς δηλοποιῶσι τὸ ὄνομα τοῦ πωλητοῦ· καὶ ἐν ἐλλείψει τῆς δηλώσεως ταύτης, ἄς παιδεύηται ὁ καπνορρόφος, ὡς συναίτιος τοῦ πωλητοῦ, μὲ ἑκατὸν πληγὰς καὶ τριετὴ φυλάκωσιν. Μανδαρινοὶ, καὶ οἱ ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτώμενοι, ὅσοι ἀγοράζουσι καὶ καπνίζουσι τὸ ὄπιον, ἄς παιδεύωνται ἕνα βαθμὸν αὐστηρότερον τῶν ἄλλων· διοικηταὶ δὲ καὶ ὑποδιοικηταὶ, ὡς καὶ οἱ ἀρχόντες μικροτέρων περιοχῶν, ἄς ὑποχρεῶνται νὰ δίδωσιν ἐγγύησιν, ὅτι δὲν ὑπάρχουν ὀπιοκαπνορρόφοι εἰς τὴν ἰδίαν ἐκάστου περιφέρειαν. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἐνιαυτοῦ ἄς στέλληται ὑπόμνημα πρὸς τὴν κυβέρνησιν, παριστάνον τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων, ὅσοι ἐφάνησαν ἀδιάφοροι πρὸς τοὺς τὸ ὄπιον καπνίζοντας.»

Πολλοὶ φρονοῦσι, καὶ τὸ φρόνημά των πιθανολο-

γείται ἐκ πολλῶν περιστάσεων, ὅτι ἡ Σινική κυβέρνησις φοβείται ὀλιγώτερον τὰ ἠθικὰ ἀποτελέσματα τῆς τοῦ ὀπιοῦ εἰσαγωγῆς παρὰ τὴν προξενουμένην ἐκ τοῦ ἐμπορίου αὐτοῦ ἐξάντλησιν τῶν πολυτίμων μετάλλων. Ἀρχήτερα τὰ προϊόντα τῆς Κίνας ἐπληρόνοντο μὲ ἀργύριον, ἀλλὰ τὸ ὀπιον τόσον ἐπιτυχῶς ἐχρησίμευσεν ὡς διάμεσον ἐμπορικῆς ἀνταλλαγῆς, ὥστε κατήντησεν ὀλιγώτερον ἀναγκαία ἡ χρῆσις νομισματοκεκοιμένου ἢ καὶ ἀκόπου ἀργύρου. Τὸ ἐμπόριον ἔθεν τοῦ ὀπιοῦ ὑπῆρξε τὸ μέσον τοῦ ἀφαιρεῖν ἐκ τῆς Κίνας τὰ πολύτιμα μέταλλα τοῦτο δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ 1820, καὶ ἐπέφερεν ἤδη τὴν αὐξήσιν τῆς τιμῆς αὐτῶν. Εἰς πολλὰ ἐπίσημα Σινικὰ ἐγγράφα ἀναφέρεται μετ' ἀναγκαστικῆς ἢ ἐξαγωγῆς αὐτῆς τῶν πολυτίμων μετάλλων.

Ἐν ἔτει 1836 προέτεινεν εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Σινικῆς κυβερνήσεως νὰ γένη τὸ ὀπιον νόμιμον εἶδος ἐμπορίου, καὶ νὰ συγχωρῆται ἡ καλλιέργεια τῆς μήκωνος. Μολονότι θέλει φανῆν ἴσως παράδοξον, ἀληθεύει ὅμως ὅτι ἡ μήκων καλλιέργεῖται εἰς τὴν Κίναν παραβλέπει τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, αἵτινες εἶναι οἱ μᾶλλον διεφθαρμένοι ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάλληλοι. Καλλιέργεῖται εἰς ἐξ τοῦλάχιστον διαφόρους ἐπαρχίας, εἰς ἀντίθετα πέρατα τῆς αὐτοκρατορίας, καὶ εἰς μίαν τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἡ ποσότης τοῦ κατ' ἔτος κατασκευαζομένου ὀπιοῦ λέγεται ὅτι ἀναβαίνει εἰς τινὰς χιλιάδας κιβωτίων, τουτέστιν εἰς περίπου τοσοῦτον, ὅσον πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν εἰσῆγγετο εἰς ὅλην τὴν Κίναν· ἐὰν δὲ προσθέσωμεν καὶ τὴν ποσότητα τὴν κατασκευαζομένην εἰς τὰς ἄλλας πέντε ἐπαρχίας, τὸ ἐν Κίνα γινόμενον ὀπιον εἶναι ἤδη οὐκ ὀλίγον.

Τὸν Μάρτιον, 1839, αἱ Σινικαὶ ἀρχαὶ ἔλαβον δραστηριώτερα μέτρα πρὸς κατάπαυσιν τῆς λαθρεμπορείας τοῦ ὀπιοῦ, φυλακώσαντες Βρετανούς τινὰς ἐμπόρους, ἕως οὗ ἢ ἀνὰ χεῖρας ποσότης τοῦ ὀπιοῦ, ἢ εἰς ἅπαντας τοὺς ἀλλοδαπεῖς ἀνήκουσα, παρεδόθη εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἐπὶ τῆ συστάσει τοῦ πλοιάρχου Ἐλλιουτ, ἐπιστάτου τοῦ ἐν Καντῶνι Βρετανικοῦ ἐμπορίου, 20,283 κιβώτια ὀπιοῦ, ἀξίζοντα σχεδὸν 3,000,000 λιτρῶν στερλινῶν, ἢ 350 ἑκατομμύρια γροσίων, παρεδόθησαν εἰς τὰς Σινικὰς ἀρχάς. Ὅλον τὸ ὀπιον τοῦτο κατεφθάρη ἐπομένως ὑπὸ τῶν Σινῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ ξένων προσκληθέντων ἐξεπίτηδες νὰ γένωσι μάρτυρες αὐτόπται τοῦ ἀφανισμοῦ. Τρεῖς δεξαμεναὶ, 175 πόδας μακρὰ καὶ 75 πλατεῖαι, ἠτοιμάσθησαν, καὶ ἐκάστου κιβωτίου μεταζυγίζομένου καὶ συντριβομένου ἐνώπιον ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, τὰ περιεχόμενα ἐρρίπτοντο εἰς τὰς δεξαμενάς. Ἡ φθορὰ ἐνηργήθη ἐν μέρει δι' ἄλατος καὶ ἀσβέστου, καὶ πάμπολλοι κατεγίνοντο ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν

εἰς τὸ ἀναδεύειν διὰ μακρῶν ζύστρων τὸ ὀπιον, ἕως οὗ ἐγένετο δυσώδης λάσπη· τότε δὲ ἠνοίγοντο αἱ δεξαμεναὶ, καὶ ὅλα τὰ ἐν αὐταῖς περιεχόμενα ἐξεκένοντο εἰς τὸν ποταμόν. Τὸ μέρος, ὅπου τοῦτο ἐτελέσθη, ἐφυλάσσετο ἐπιμελέστατα· καθεὶς τῶν ἐργατῶν ἔφερεν εἰσιτήριον γραμμάτιον, καὶ ἡ Σινική κυβέρνησις, εἰς τὴν φθορὰν τοῦ ὀπιοῦ τοῦλάχιστον, ἐφέρθη μετὰ πάσης εἰλικρινείας. Περὶ τὰ 300 κιβώτια ἠφάνίζοντο καθ' ἡμέραν. Οἱ Ἄγγλοι ἐμποροὶ μετὰ ταῦτα ἀπεσύρθησαν εἰς τὸ Μάκασον, ἀλλὰ μετὰ τρίμηνον ἐκεῖσε διατριβὴν ἐδιώχθησαν ὑπὸ τῶν Σινῶν τὴν 27ην Αὐγούστου, κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποποιήσεως τοῦ πλοιάρχου Ἐλλιουτ νὰ παραδώσῃ εἰς τιμωρίαν ἓνα τῶν ναυτῶν του (τόνομα τοῦ ὀπιοῦ δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἀνακαλυφθῇ), ὅστις κατηγορεῖτο ὡς φονεύσας ἐντόπιόν τινα ἐν ἔριδι. Κατέφυγον δὲ εἰς τὰ Ἀγγλικά ἐμπορικά πλοῖα τὰ εὑρισκόμενα εἰς Χόγγ-Κόγγ, ἀλλὰ τοῦ στόλου χρειαζομένου τροφᾶς, καὶ τοῦ πλοιάρχου Ἐλλιουτ ζητήσαντος τὴν 4ην Σεπτεμβρίου νὰ προμηθευθῇ αὐτὰς παρὰ τῶν ἐγγυρῶν, τρία πολεμικά Σινικὰ πλοῖα ἀντέστησαν κατ' αὐτοῦ, καὶ συμπλοκὴ ἠκολούθησεν, ἐν ἣ διαφόροι Εὐρωπαϊοὶ ἐπληρώθησαν, τινὲς δὲ τῶν Σινῶν ἐφονεύθησαν. Τοιουτοτρόπως περιπλεχθεῖσαι αἱ μετὰ τῆς Κίνας ἐμπορικαὶ σχέσεις τῶν Ἀγγλῶν ἐπέεερον τὸν εἰς ὅλους γνωστὸν πόλεμον, ὅστις ἔλαβεν ἐσχάτως εὐτυχὲς διὰ τὴν Ἀγγλίαν τέλος.

Περὶ τοῦ πολέμου τούτου εἶναι λυπηρότατον, ὅτι ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ὑπῆρξε τὸ λαθρεμπόριον τοῦ ὀπιοῦ. Ἡ κυβέρνησις τοῦ οὐρανίου κράτους, προσπαθοῦσα νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰσαγωγὴν φαρμάκου, ἐκ πείρας ἀποδείχθέντος τόσον δηλητηρίου εἰς τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἠθικὴν τοῦ λαοῦ τῆς, ἐπραττεν ἀξιεπαίνου φιλανθρωπίας ἔργον. Ἐπικατάρτατον διακηρύττουσιν αἱ Γραφαὶ τὸν ὅστις γίνεται ἀφορμὴ τῆς μέθης τοῦ πληθίου του· ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔτι μᾶλλον ἐπικατάρτατος ὁ χάριν αἰσχροκερδείας παρέχων εἰς τὸν πληθίον αὐτοῦ τὸ ὀπιον, φάρμακον τόσον φθοροποιὸν καὶ εἰς τὸν νοῦν καὶ εἰς τὸ σῶμα; Ποῖον λόγον ἔχουν νὰ δώσωσιν εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ Ὑψίστου κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν οἱ ἐνασχολούμενοι εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦτο; Σπανίως, φεῦ! ἐρευνῶσιν οἱ ἄνθρωποι ἂν αἱ ἐμπορικαὶ πράξεις των ἦναι νόμιμοι ἢ ὄχι, καὶ σπανίως δεικνύουσι φόβον τινὰ μήπως τὰ παράνομα κέρδη των εὐρεθῶσιν ἐπὶ τέλους θησαυροὶ ὀργῆς ἀποταμιευθέντες διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς! Λησμονοῦν ὅτι ὁ Θεὸς θέλει φέρεῖ πᾶν ἔργον εἰς κρίσιν, εἴτε φανερόν εἴτε κρυπτόν!

Ἄλλὰ μολονότι μεμφόμεθα τὴν ἀρχὴν τοῦ Ἀγγλοσινικοῦ πολέμου, καὶ ἐλεεινολογοῦμεν τὰ δεινὰ ὅσα ἐπροξένησε, πέμψας πρόωρα εἰς τὸν τάφον ἀπὸ

15,000 ἕως 20,000 Σινῶν, χαίρομεν μ' ὅλον τοῦτο εἰλικρινῶς διὰ τὸ τέλος αὐτοῦ.—εὐέλπιδες ὅτι ὁ ὑπέρτατος Κυβερνήτης τοῦ παντός, ὁ διέπων ὅλα τὰ γινόμενα, θέλει μεταχειρισθῆ τὴν ταπεινώσιν τοῦ οὐρανοῦ κράτους πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ φωτὸς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν ἀγαθῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὸν πολυπληθέστατον, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε σκοτεινὸν καὶ εἰδωλολάτριν λαὸν αὐτοῦ.

Χαίρομεν πρὸς τούτοις, βλέποντες τινὰς τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐφημερίδων ὅτι κατακρίνουσι τὸ ἐμπόριον τοῦ ὀπίου, καὶ παρακινουσι τὴν κυβέρνησιν νὰ συνεργήσῃ μετὰ τῶν Σινικῶν ἀρχῶν εἰς κατάπαυσιν αὐτοῦ. Ἡ φιλανθρωπία ὑπαγορεύει τὴν διαγωγὴν ταύτην, καὶ ὁ χρυσοῦς κανὼν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, « Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς, » ἐντέλλεται αὐτῇ.

Ἐν Εὐρώπῃ μεταχειρίζονται τὸ ὀπιον ἐξ ὀλοκλήρου ὡς ἰατρικόν. Εἰς τινὰ μέρη τῆς Ἀγγλίας, λαμβάνουσιν αὐτὸ διὰ τὰς μεθυστικὰς τοῦ ἰδιότητος, καὶ ἡ κατάχρησις αὐτῆ λέγεται ὅτι ἠῤῥῆσεν ἐσχάτως. Τὸ λαύδανον, ἐκ τοῦ ὀπίου κατασκευαζόμενον, μεταχειρίζονται ὑπὲρ τὸ μέτρον ἀστόχαστοι μητέρες καὶ τροφοὶ, καὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι πάμπολλα βρέφη στέλλονται πρόωρα εἰς τὸν τάφον ὡς ἐκ τῆς καταχρήσεως τούτου καὶ ἄλλων ὀπίου περιεκτικῶν φαρμάκων.

ΚΑΣΠΑΡ ΑΟΥΣΕΡ.

Συνέχεια καὶ τέλος. Ἰδὲ Σελ. 2-6.

ΕΝΘΥΜΟΝΤΑΙ πιθανῶς οἱ ἀναγνώσται, ὅτι ὁ Κάσπαρ Αουσερ ἀπέθανε βίαιον θάνατον, δολοφονηθεὶς ὑπὸ τινος ἀγνώστου ὑποκειμένου, ὡς ἐπιστεῦτο κοινῶς, καὶ ὡς διεδόθη τότε εἰς τὸ δημόσιον. Ἀλλ' ἀκριβεστέρα ἐξέτασις διαφόρων περιστάσεων πιθανολογεῖ μᾶλλον τὴν αὐτοχειρίαν τοῦ Κάσπαρ.

« Μεταξὺ ἄλλων ὑποχρεώσεων, » λέγει ὁ Κόμης Στάνωπ, « τὰς ὁποίας, ὡς θετὸς πατὴρ τοῦ Αουσερ, ἀνεδέχθη πρὸς τὸν δῆμον τῆς Νορμπεργης, ἦτο καὶ αὕτη, νὰ λάβω πᾶν μέτρον ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ὑποκειμένου του. » Ὅτι δ' ἐπραξε τοῦτο ὁ εὐγένης Ἀγγλος, ὁμολογεῖται παρὰ τοῦ Φεουερβάχ, ὅστις, ἐν συνδιαλέξει μετ' αὐτοῦ, εἶπεν, « Ἄλλο τι εἶναι ἀδύνατον νὰ πράξῃς, ἐκτὸς ἐὰν κλειδώσῃς αὐτόν. » Ὁ Κάσπαρ ἦτο τεθειμένος ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιστάσιν τοῦ ὑπομοιράρχου Χίκελ, καὶ αὐστηρῶς ἀπηγορευμένος νὰ ἐξέρχεται μόνος· εἰς τὰς ὥρας, τὰς μὴ ἀφιέρωμένας εἰς τὴν σπουδὴν, ἠκολούθει αὐτὸν πάντοτε γενναῖος στρατιώτης ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ὑπομοιράρχου. Ἐλήθησαν δ' αἱ προφυλάξεις αὗται κατὰ συνέπειαν ἀποπειρας γενομένης

ἐναντίον τῆς ζωῆς του, ἢ μᾶλλον κατὰ συνέπειαν τῆς τρώσεως αὐτοῦ. Περὶ τῆς πληγῆς ταύτης τῶντι ἀμφιβάλλεται, ἂν ἐνεποιήθη ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ χειρὸς ἢ ὑπὸ τῆς χειρὸς δολοφόνου. Ὁ Αουσερ εἶπεν ὅτι ὁ κτυπήσας αὐτὸν ἐφόρει « νέα ὑποδήματα. » ἀλλ' ἐπειδὴ τὸν ἄνδρα τοῦτον περιέγραψεν ὡς ἰστάμενον ὀπισθεν διαφράγματος, ἕωσού προέβη καὶ ἐπέβαλε τὴν πληγὴν, μόλις εἶναι πιθανὸν ὅτι ὁ Αουσερ ἤθελε προσθᾶσει νὰ περιεργασθῆ τὰ ὑποδήματα, ἐνῶ τὸ ἐργαλεῖον τοῦ θανάτου ἔλαμπε πρὸ ὀφθαλμῶν του, καὶ ἐμελλεν ἤδη νὰ βυθισθῆ εἰς τὸ σῶμά του· πολὺ ὀλιγώτερον εἶναι πιθανὸν ὅτι παρετήρησε δακτυλίδιον εἰς τὸν λιχανὸν τοῦ δολοφόνου, καὶ μάλιστα κεκαλυμμένον ὄντα μὲ χειρίδα.

Τὸ δεσπότην πάθος τοῦ Αουσερ ἦτον ἡ κενοδοξία, καὶ διὰ τοῦτο βαρέως ὑπέφερε τὴν ψυχρότητα, μετῆς τὸ δημόσιον ἤρχιζε νὰ θεωρῆ αὐτόν. Ἀλλ' ἡ φήμη τῆς πρὸς δολοφόνῃσιν αὐτοῦ γενομένης ἀποπειρας κατέστησεν αὐτὸν πάλιν διάσημον, καὶ τῶντι παρεκίνησε πολλοὺς νὰ στοχάζωνται τὰ περὶ αὐτοῦ ἀληθέστερα παρ' ὅσον ἐνόμιζον μέχρι τοῦδε. Ἐβεβαιούτο ἤδη ὅτι οἱ τοσοῦτον χρόνον ἐν φυλακῇ αὐτὸν κρατήσαντες ἐφοβοῦντο μὴ ἀνακαλυφθῶσι, καὶ εἶχον ζητήσῃ τὸν ὀλεθρὸν του ὡς μέσον τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐξασφαλίσεως.

Ἐρχόμεθα νῦν εἰς τὴν τελευταίαν πρᾶξιν τοῦ μυστηριώδους τούτου δράματος. Καιρὸν τινὰ πρὶν ἀποθάνῃ, εἶχε δεῖξιν ὁ Κάσπαρ Αουσερ μεγίστην ἐπιθυμίαν ν' ἀπαλλαγθῆ τῆς συνοδίας τοῦ στρατιώτου, τοῦ διορισθέντος φύλακος αὐτοῦ εἰς τοὺς περιπάτους· ἀπόντος δὲ τοῦ Κόμητος Στάνωπ, κατεπίσθη ὁ Βὸν Φεουερβάχ νὰ δώσῃ τὸ ἐλεύθερον εἰς τὸν Κάσπαρ νὰ περιφέρηται μόνος εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἔξω τῆς πόλεως, ἐπομένως οὐχὶ εἰς τὸν κῆπον τῆς αὐλῆς· ἀλλ' εἰς τὸ μέρος τοῦτο ὑπήγε τὴν 14ην Δεκεμβρίου (1833), καίτοι νουθηθεὶς νὰ λείψῃ, ἐπειδὴ εἶχε προσκληθῆν ἐκεῖσε εἰς συνέντευξιν ἀγνώστου τινός. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης εἶχε δεῖξει φόβον κινδύνου, καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἐφρόντιζε τοσοῦτον νὰ προσφυλαχθῆ, ὅσον οἱ φίλοι αὐτοῦ ἐσπούδαζον νὰ διατηρήσωσιν αὐτὸν ἐν ἀσφαλείᾳ. Ἀλλὰ κατῆντα πάλιν ἀσήμαντος, καὶ ἡ κενοδοξία του ἐταράχθη. Εἰς τὸν κῆπον τῆς αὐλῆς συνέτυχεν ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐχὶ ἐκεῖνον ὑφ' οὗ εἶχε προσκληθῆν. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔδωκεν εἰς αὐτὸν μεταξὺ τὸν θυλάκιον· ἐνῶ δ' ἐκάθιζεν ὁ Κάσπαρ Αουσερ, ἔλαβε πληγὴν εἰς τὸ στήθος ἀπὸ ξίφος, τὸ ὁποῖον ὁ ξένος μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκεῖνης ἐφύλαττε κεκρυμμένον. Τὴν πρώτην φορὰν καθ' ἣν ἐπληγώθη, ὁ μαχαιρώσας αὐτὸν ἐπῆλθεν αἵφνης ἐναντίον του, καὶ ὁμως ἠδυνήθη νὰ περιεργασθῆ τὰ « νέα ὑποδήματα »